

А. Г. БОРОВИЦЬКА,
аспірант кафедри екологічного права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

ПРИНЦИП БАСЕЙНОВОГО УПРАВЛІННЯ ЯК ОСНОВА ВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОГО ВОДНОГО КАДАСТРУ

Стаття присвячена аналізу змісту принципу басейнового управління водними ресурсами. Досліджено перспективи його впровадження у вітчизняному законодавстві, проаналізовано досвід європейських країн у зазначеній сфері та наголошено на необхідності його впровадження в якості основи ведення державного водного кадастру.

Ключові слова: принцип басейнового управління, державний водний кадастр, річний басейн, інтегроване управління, управління водними ресурсами.

Постановка проблеми. Обраний Україною шлях до євроінтеграції передбачає для нашої держави перехід на якісно новий рівень у всіх сферах управління природними ресурсами, у тому числі й водними, адаптації принципів законодавства в зазначеній сфері до стандартів законодавства Європейського Союзу.

Потрібно зазначити, що стан водних ресурсів на сучасному етапі розвитку безпосередньо залежить від якості управління ними, екологічної політики держави, визначення її ролі в системі управлінських правовідносин у сфері охорони довкілля. Сьогодні в Україні продовжується період реформування системи управління: змінюється система суб'єктного складу, впроваджуються нові принципи, у тому числі й басейновий принцип, який має стати базовим принципом ведення державного водного кадастру (далі – ДВК) та на якому повинні ґрунтуватися всі види діяльності (стадії) ведення державного водного кадастру. Оскільки процес 1) збору та обробки кадастрової інформації, 2) регулювання суспільних відносин у сфері використання кадастрової інформації, 3) регулювання суспільних відносин у сфері контролю за веденням ДВК в Україні повинен впроваджуватися із врахуванням необхідності системних еколого-оптимізаційних підходів до управління станом водних об'єктів і використання та охорони водних ресурсів у басейнах річок України [1, с. 25].

Ступінь розробленості проблеми. Питанню впровадження принципу басейнового управління сьогодні присвячено достатньо багато досліджень, серед яких роботи таких вчених: В. А. Сташука, С. С. Дубняка, І. Ю. Носачова, Н. В. Вострікової, В. Б. Мокіна, Г. А. Верниченка та ін. Переважна більшість праць стосується саме техніко-технологічних

аспектів управління водними ресурсами в річкових басейнах, також охоплюються еколого-економічні аспекти природокористування й водокористування, але, незважаючи на багатоаспектність досліджень у цій сфері, питання про визначення принципу басейнового управління в якості основи ведення державного водного кадастру ще не було предметом спеціального дослідження.

Метою статті є аналіз особливостей впровадження принципу басейнового управління та необхідності його прийняття в якості основи ведення ДВК.

Виклад основного матеріалу. Водною Рамковою Директивою ЄС (далі – ВРД ЄС) [2] запроваджено принципово новий підхід до системи управління водними ресурсами – так зване інтегроване управління водними ресурсами за басейновим принципом, яким, зокрема, передбачено, що основною одиницею управління є басейн водного об'єкта. Потрібно погодитися з науковою позицією багатьох вчених [3; 4; 5; 6] щодо необхідності впровадження в Україні інтегрованого підходу до управління водними ресурсами. Інтегрований підхід до управління водними ресурсами дозволяє збалансовано управляти та розвивати водні ресурси, урахувавши соціальні, економічні та природоохоронні інтереси. При цьому розглядаються різноманітні, інколи конкуруючі групи і галузі економіки, що використовують і можуть забруднювати воду. За допомогою інтегрованого підходу координується управління водними ресурсами в різних секторах економіки або зацікавленими групами в різних масштабах – від місцевого до міждержавного рівня. Він вимагає включення в процеси розробки національної політики та законодавчої бази, створення більш досконалої системи управління та більш ефективної інституційної та регулюючої струк-

тури, необхідної для розробки більш справедливих і стійких рішень. Набір інструментів, таких як соціальна та екологічна оцінки, економічні показники та системи моніторингу, збору та обміну інформацією, підтримують цей процес [7, с. 59].

Щодо необхідності впровадження принципу басейнового управління в Україні вже «замислився» і законодавець. Так, ст. 13 ВК України встановлено, що державне управління в галузі використання і охорони вод здійснюється за басейновим принципом на основі державних, цільових, міждержавних та регіональних програм використання і охорони вод та відтворення водних ресурсів. Загальнодержавною цільовою програмою розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну р. Дніпро до 2021 року [8] передбачено реалізацію комплексу заходів із впровадження системи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом. Також ЗУ «Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики до 2020 р.» від 21 грудня 2010 р. № 2818-VI [9] у розділі I «Загальні положення» визначено, що система державного управління в галузі охорони вод потребує невідкладного реформування у напрямі переходу до інтегрованого управління водними ресурсами. Серед основних завдань щодо поліпшення екологічної ситуації та підвищення рівня екологічної безпеки населення передбачається «реформування системи державного управління в галузі охорони та раціонального використання вод шляхом впровадження інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом» [3].

Узагалі в країнах ЄС важливим етапом впровадження басейнового принципу управління водними ресурсами є розробка планів управління річковими басейнами. Необхідність складання таких планів для кожного району річкового басейну передбачена у ст. 13 ВРД ЄС. Пункт 5 цієї статті передбачає можливість складання таких планів для окремих «суббасейнів, секторів, проблемних питань або типу води для вирішення окремих аспектів управління водою» [10]. План управління річковим басейном повинен обов'язково включати нанесені на карту межі басейнів та суббасейнів, що відносяться до даного району річкового басейну [11, с. 342–353]. Необхідність виділення таких меж потребує проведення нового гідрографічного районування території України, що враховує вимоги ВРД ЄС. У зв'язку із чим на офіційному сайті Державної служби України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва [12] розміщено Проект Закону України «Про внесення змін до Водного кодексу України (щодо впровадження інтегрованих підходів в управління водними ресурсами за басейновим принципом)» [13]. Проект цього регуляторного акта розроблено відповідно до

вимог ВРД ЄС та на виконання Плану заходів з виконання Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу [14]. Законопроект пропонується запровадження гідрографічного і водогосподарського районування території України для розроблення планів управління річкових басейнів. Вводиться поняття Плану управління річковим басейном як стратегічного планувального документа для впровадження програми заходів, що створюють підґрунтя для інтегрованого, екологічно і економічно обґрунтованого та сталого управління водними ресурсами в межах річкового басейну на довгостроковий період; басейнових рад як консультативно-дорадчих органів у межах території річкового басейну, які створюються для вирішення питань з використання й охорони вод та відтворення водних ресурсів, та визначається процедура їх створення.

Узагалі ж басейновий принцип управління визнається як комплексне інтегроване управління водними ресурсами в межах території річкового басейну. У наведеному законопроекті запропоновано провести гідрографічне районування території України – це поділ території України на гідрографічні одиниці, який здійснюється для розроблення планів управління річковими басейнами. Гідрографічними одиницями стануть райони основних річкових басейнів та суббасейни в їх межах, де райони основних річкових басейнів є головною одиницею управління в галузі використання й охорони водних об'єктів, які складаються з басейнів відповідних річок і пов'язаних з ними підземних водоносних горизонтів. В Україні запропоновано встановити 9 районів основних річкових басейнів: район басейну Дніпра; район басейну Дністра; район басейну Дунаю; район басейну Південного Бугу; район басейну Десни; район басейну Західного Бугу; район басейну Сіверського Донця та райони басейнів річок Рось і Тиса. У межах районів основних річкових басейнів можуть виділятися суббасейни.

На відміну від національного водного законодавства Водна Рамкова Директива ЄС (ВРД ЄС 2000) визнає річковий басейн в якості головної природної одиниці водного середовища [15]. Директива вимагає визначення районів річкового басейну, які можуть охоплювати одну або кілька річок, а також підготовки обов'язкових (на законодавчому рівні) планів управління річковим басейном для кожного району річкового басейну. Використання європейськими країнами басейнового підходу в дослідженнях та в управлінні водними ресурсами систематично використовувалося і раніше, але річкові басейни стали центральною концепцією в управлінні водними ресурсами лише при вступі в дію ВРД ЄС.

Територія річкового басейну може бути басейном однієї великої річки або, в іншому випадку, включати кілька басейнів малих річок. З іншого боку, територія річкового басейну може повністю розміщуватися в межах однієї країни або в межах двох і більше країн. У багатьох випадках територія річкового басейну ділиться між кількома країнами (між країнами – членами ЄС або між країнами, що є членами ЄС, та країнами, що до нього не входять). Міжнародні комісії по річкових басейнах відіграють важливу роль в координації реалізації ВРД у державах – членах ЄС. Найбільш активними комісіями в річкових басейнах Європи є Міжнародна комісія по захисту річки Одер від забруднення (ICPOAP), Міжнародна комісія по захисту річки Ельба (IKSE), Міжнародна комісія по захисту річки Дунай (ICPDR), Міжнародна комісія по захисту річки Рейн (ICPR) та міжнародна комісія по Шельді (ISC). Досвід європейських країн свідчить, що кількість районів річкових басейнів у межах їх територій є різною й обумовлена в першу чергу особливостями гідрографічної мережі. Зрозуміло, що малі за площею країни мають меншу кількість таких районів. Наприклад, у Чорногорії та Естонії таких районів лише два; Боснія та Герцеговина, Болгарія, Латвія та Литва виділяють по чотири райони річкових басейнів, Чехія – п'ять і т. д. Близькі за площею з Україною європейські держави виділяють на своїй території від п'яти (Швеція) до десяти (Великобританія, Польща) районів [7, с. 64–65].

Таким чином, зміст означеного принципу полягає в тому, що на загальнодержавному рівні стратегічні цілі, водну політику країни визначатиме Національна Рада з водних проблем, виконавчим органом якої може бути державний орган управління водним господарством, який за дорученням Ради розроблятиме законодавчо-правову і нормативно-методичну базу. Представницький басейновий орган створюється у формі басейнової ради [16]. Серед екологів-правників висловлювалася пропозиція щодо розробки системи басейнового принципу, за яким центр ваги управління водними ресурсами переноситься на басейн річки (на басейнову раду річки), яка формується з представників громад, науки, водокористувачів, державної і місцевої адміністрації, яка розробляє напрями водної політики в басейні, затверджує бюджет, виконавчі документи, оперативні і стратегічні (довгострокові) плани, ставки платежів за різні види водокористування тощо [17, с. 109]. Як зазначає М. Є. Стадник, басейнові ради є головними басейновими координаторами, дорадчими органами, що діють на громадських засадах. Виконавчим басейновим органом мають бути басейнові управління водних ресурсів. Вертикаль управлінських структур у межах водозабірної площі басейну продовжують обласні управління водного господарства, які на місцевому

рівні здійснюють функції планування, координації і контролю за використанням, охороною та відтворенням водних ресурсів [18]. Сьогодні в Україні з ініціативи Держводагентства створені басейнові ради, які функціонують у басейнах основних річок – Дніпра, Дністра, Дунаю, Десни, Південного Бугу, Західного Бугу, Сіверського Дінця, Росі. Як зазначає В. А. Сташук, робота басейнових рад сприяє впровадженню принципів інтегрованого управління водними ресурсами на території басейну із залученням водокористувачів, громадських екологічних організацій і наукових установ до розв'язання конфліктних ситуацій та планування заходів. З огляду на те, що інтегрована басейнова модель управління водними ресурсами передбачає залучення всіх заінтересованих водокористувачів до прийняття управлінських рішень, при Держводагентстві та в усіх основних басейнах річок працюють спеціальні Міжвідомчі комісії. Діяльність Міжвідомчих комісій особливо важлива в маловодних регіонах України (Донбас, Південь України, Харківський регіон) [7, с. 45].

Разом із тим управління водними ресурсами на сьогодні в Україні здійснюється за адміністративно-територіальним поділом, що зумовлено недосконалістю законодавчої і нормативно-правової бази. У сучасних умовах управління водогосподарським комплексом у басейнах річок характеризується наявністю складної системи галузевих, відомчих і місцевих функцій та структур державного управління, які діють в Україні ще з часів СРСР. Вони мають переважно галузеву і адміністративно-територіальну (а не басейнову) орієнтацію, неефективний і незбалансований механізм регулювання водних відносин. Узагалі колишні радянські підходи характеризувалися не стільки збереженням і захистом водних ресурсів, скільки використанням води і створенням відповідної інфраструктури для її використання. Навіть створені перші басейнові управління водних ресурсів (Дніпровське, Сіверсько-Донецьке, Південно-Бузьке) не займалися питаннями управління річковими басейнами в тому розумінні, як це визначено ВРД ЄС. Головну увагу вони приділяли питанням використання води, розвитку інфраструктури і моніторингу водних ресурсів у місцях забору та скиду води.

Перехід від адміністративно-територіального до басейнового управління водними ресурсами потребує вдосконалення законодавства насамперед у частині встановлення правових норм, спрямованих на практичне запровадження системи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом, таких як: визначення основних термінів, гідрографічне та водогосподарське районування території України, повноважень органів державного управління та органів місцевого самоврядування тощо.

Висновки. Басейновий принцип управління водними ресурсами визначає передумови та напрями створення в Україні сучасного механізму використання, охорони і відтворення вод, який відповідатиме найбільш ефективній міжнародній практиці і надасть змогу реалізувати стратегію державної політики, спрямованої на запобігання виснаженню водних ресурсів та досягнення і підтримання доброї якості води. Таким чином, максимально ефективному державному управлінню в галузі використання й охорони вод та відтворення водних ресурсів сприятиме перехід від адміністративно-територіальної до басейнової системи управління водними ресурсами, при

якій головною одиницею управління буде визначено басейн водного об'єкта.

Крім того, завдяки ефективному запровадженню басейнового принципу управління водними ресурсами як основи ведення державного водного кадастру з'явиться можливість налагодити роботу суб'єктів управління в зазначеній сфері, правильно розподілити функції між ними, своєчасно отримувати та надавати інформацію про стан водних ресурсів, задовольнити потребу населення і галузей економіки в якісних водних ресурсах та ін. Виходячи з наведеного, існує необхідність внесення зазначених змін до Водного кодексу України та розробки відповідного закону України.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дубняк С. С. Заходи щодо розвитку басейнової системи управління водними ресурсами на прикладі басейну р. Дніпро / С. С. Дубняк, С. А. Дубняк // Водне господарство України : наук.-техн. часоп. – 2006. – № 3. – С. 25–34.
2. Директива 2000/60/ЄС Європейського Парламенту і Ради «Про встановлення рамок діяльності Співтовариства в галузі водної політики» від 23 жовтня 2000 року [Електронний ресурс] : Директива, Інформація, Перелік [...] від 23.10.2000 № 2000/60/ЄС. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_962.
3. Сташук В. А. Еколого-економічні основи басейнового управління водними ресурсами / В. А. Сташук. – Дніпропетровськ : Зоря, 2006. – С. 480.
4. Носачов І. Ю. Особливості адміністративного управління водними ресурсами України / І. Ю. Носачов // Екон. інновації. – 2014. – Вип. 58. – С. 239–245.
5. Вострікова Н. В. Аналіз стану законодавчої бази щодо інтегрованого управління водними ресурсами в Україні [Електронний ресурс] // Електрон. наук. фах. вид. Харк. регіон. ін-ту держ. упр. Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – 2014. – Вип. 1. – Харків. – Режим доступу: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2014-1/doc/2/09.pdf>.
6. Верниченко Г. А. Комплексне планування та управління водними ресурсами / Г. А. Верниченко, В. О. Васенко. – К. : Ін-т географії НАН України, 2001. – С. 367.
7. Наукові засади раціонального використання водних ресурсів України за басейновим принципом : монографія / В. А. Сташук, В. Б. Мокін, В. В. Гребінь, О. В. Чунарьов ; за ред. В. А. Сташука. – Херсон : Гринь Д. С., 2014. – 320 с.
8. Про затвердження Загальнодержавної цільової програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 року : затв. Законом України від 24.05.2012 № 4836-VI // Відом. Верхов. Ради України. – 2013. – № 17. – Ст. 146.
9. Про Основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2020 року : Закон України від 21.12.2010 № 2818-VI // Відом. Верхов. Ради України. – 2011. – № 26. – Ст. 218.
10. Directive 2000/60/EC of European Parliament and of the Council establishing a framework for the Community action in the field of water policy (EU Water Framework Directive) [Electronic resource] : Act from 23/10/2000. – Access mode: http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:5c835afb-2ec6-4577-bdf8-756d3d694eeb.0004.02/DOC_1&format=PDF.
11. Управление трансграничным бассейном Днепра: суббассейн реки Припяти : монография / под ред. А. Г. Ободовского, А. П. Станкевича и С. А. Афанасьева. – Киев : Кафедра, 2012. – 448 с.
12. Офіційний сайт Державної служби України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dkrp.gov.ua>.
13. Головний правовий портал України «Лігезакон» [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/NT0620.html.
14. Про затвердження плану заходів щодо виконання у 2013 році Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу [Електронний ресурс] : розпорядження Каб. Міністрів України від 25.03.2013 № 157-р. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/157-2013-%D1%80>.

15. Водна Рамкова Директива ЄС 2000/60/ЄС. Основні терміни та їх визначення. – К., 2006. – С. 240.
16. Солоха М. Т. Напрями вдосконалення механізмів державного регулювання використання водно-ресурсного потенціалу України [Електронний ресурс] / М. Т. Солоха. – Режим доступу : <http://docs.google.com>.
17. Яцик А. В. Басейновий підхід до управління водними ресурсами – перший етап до їх інтегрованого управління / А. В. Яцик // І-й Всеукраїнський з'їзд екологів : міжнар. наук.-техн. конф., 4–7 жовт. 2006 р. : тези доп. // Секція 2, Моделювання і моніторинг довкілля. Геоінформаційні системи і технології. – Вінниця, 2006. – С. 58–110.
18. Стадник М. Є. Реформування системи управління водними ресурсами в Україні [Електронний ресурс] / М. Є. Стадник. – Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/11417/1/Stadnik.pdf>.

REFERENCES

1. Dubniak S. S., Dubniak S. A. (2006) Zakhody shchodo rozvytku basinovoi systemy upravlinnia vodnymy resursamy na prykladi basynu r. Dnipro [Measures of basin water management system on the example of the Dnieper River Basin] *Vodne hospodarstvo Ukrainy: Naukovo-tekhnichnyi chasopys. – Water of Ukraine: Scientific and Technical Journal*, 3, 25–34 [In Ukrainian].
2. Dyrektyva 2000/60/ЄС Yevropeiskoho Parlamentu i Rady «Pro vstanovlennia ramok diialnosti Spivtovarystva v haluzi vodnoi polityky» vid 23 zhovtnia 2000 roku. Dyrektyva, Informatsiia, Perelik [...] vid 23.10.2000 # 2000/60/ЄС/ [Directive 2000/60 / EC of the European Parliament and the Council «establishing a framework for Community action in the field of water policy» of 23 October 2000 [electronic resource] Directive Information list [...] of 23.10.2000 number 2000 / 60 / EC] *zakon2.rada.gov.ua* Retrieved from: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/994_962 [In Ukrainian].
3. Stashuk V. A. (2006) *Ekoloho-ekonomichni osnovy basinovoho upravlinnia vodnymy resursamy [Ecological and economic framework for basin water management]*. Dnipropetrovsk : Zoria [In Ukrainian].
4. Nosachov I. Yu. (2014) Osoblyvosti administratyvnoho upravlinnia vodnymy resursamy Ukrainy [Administrative features water management Ukraine] *Ekonomichni innovatsii. – Economic innovation*, 58, 239–245 [In Ukrainian].
5. Vostrikova N. V. Analiz stanu zakonodavchoi bazy shchodo intehrovanooho upravlinnia vodnymy resursamy v Ukraini [Analysis of the legislative framework for integrated water management in Ukraine]. Elektronne naukove fakhove vydannia Kharkivskoho rehionalnoho instytutu derzhavnoho upravlinnia Natsionalnoi akademii derzhavnoho upravlinnia pry Prezydentovi Ukrainy. – Electronic scientific specialized edition of the Kharkiv Regional Institute of Public Administration of the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine, 1/2014, Kharkiv. *kbuapa.kharkov.ua* Retrieved from: <http://www.kbuapa.kharkov.ua/e-book/db/2014-1/doc/2/09.pdf> [In Ukrainian].
6. Vernychenko H. A. Vasenko V. O. (2001) *Kompleksne planuvannia ta upravlinnia vodnymy resursamy [Planning and management of water resources]*. Kyiv: Instytut heohrafii NAN Ukrainy [In Ukrainian].
7. Stashuk V. A., Mokin V. B., Hrebin V. V., Chunarov O. V. (2014) *Naukovi zasady ratsionalnoho vykorystannia vodnykh resursiv Ukrainy za basinovym pryntsyptom [Scientific principles of rational use of water resources of the basin principle Ukraine]*. Kherson: Hrin D. S. [In Ukrainian].
8. Pro zatverdzhennia Zahalnoderzhavnoi tsilovoi prohramy rozvytku vodnoho hospodarstva ta ekolohichnoho ozdorovlennia basynu richky Dnipro na period do 2021 roku : zatv. Zakonom Ukrainy vid 24.05.2012 N 4836-VI [Approval of the State Target Program of Water Resources and Environmental Rehabilitation of the Dnieper River for the period by 2021 approved. Law of Ukraine of 24.05.2012 number 4836-VI] (2013) *Vidomosti Verkhovnoi Rady – Supreme Council of Ukraine*, 17 [In Ukrainian].
9. Pro Osnovni zasady (stratehiiu) derzhavnoi ekolohichnoi polityky Ukrainy na period do 2020 roku: Zakon Ukrainy vid 21.12.2010 N 2818-VI [On basic principles (strategy) of the State Environmental Policy of Ukraine till 2020: the Law of Ukraine from 21.12.2010 number 2818-VI] (2011) *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Supreme Council of Ukraine*, 26 [In Ukrainian].
10. Directive 2000/60/EC of European Parliament and of the Council establishing a framework for the Community action in the field of water policy (EU Water Framework Directive) [: Act from 23/10/2000. Retrieved from: http://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:5c835afb-2ec6-4577-bdf8-756d3d694eeb.0004.02/DOC_1&format=PDF [In English].

11. Obodovskiy A. G., Stankevich A. P., Afanasev S. A. (2012) *Upravlenie transgranichnyim basseynom Dnepra: subbasseyn reki Prip'yati [Management of transboundary basin of the Dnieper: Prip'yat sub-basin of the river]*. K: Kafedra [In Russian].
12. Ofitsiyni sait Derzhavnoi sluzhby Ukrainy z pytan rehuliatornoї polityky ta rozvytku pidpriumnytstva [Official site of the State Service of Ukraine for Regulatory Policy and Entrepreneurship Development] *dkrp.gov.ua* Retrieved from: <http://www.dkrp.gov.ua>.
13. Holovnyi pravovyi portal Ukrainy «Lihazakon» [The main legal portal of Ukraine «Lihazakon»] *search.ligazakon.ua* Retrieved from: http://search.ligazakon.ua/1_doc2.nsf/link1/NT0620.html [In Ukrainian].
14. Pro zatverdzhennia planu zakhodiv shchodo vykonannia u 2013 rotsi Zahalnoderzhavnoi prohramy adaptatsii zakonodavstva Ukrainy do zakonodavstva Yevropeiskoho Soiuzu: Rozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 25.03.2013 # 157-r [On approval of the action plan for the implementation in 2013 of the National Program of Adaptation of Ukraine to the EU legislation, the Cabinet of Ministers of Ukraine of 25.03.2013 number 157-P] *zakon4.rada.gov.ua* Retrieved from: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/157-2013-%D1%80> [In Ukrainian].
15. *Vodna Ramkova Dyrektyva YeS 2000/60/ES. Osnovni terminy ta yikh vyznachennia.* [The EU Water Framework Directive 2000/60 / EC. Basic terms and their definitions.]. (2006) Kyiv [In Ukrainian].
16. Solokha M. T. Napriamy vdoskonalennia mekhanizmiv derzhavnoho rehuliuвання vykorystannia vodno-resursnoho potentsialu Ukrainy [Areas of improvement of mechanisms of state regulation of the use of water-resource potential of Ukraine] (n.d.) *docs.google.com* Retrived from : <http://docs.google.com> [In Ukrainian].
17. Yatsyk A. V. (2006) Baseinovi pidkhid do upravlinnia vodnymi resursamy – pershyi etap do yikh intehrovanoho upravlinnia [Basin approach to water management – the first phase of their integrated management] *I-y Vseukrainskyi zizd ekolohiv: mizhnar. nauk.-tekhn. konf., 4–7 zhovtnia 2006 r. : tezy dopov. Sektsiia 2, Modeliuвання i monitorynh dovkillia. Heoinformatsiini systemy i tekhnolohii. – I All-Ukrainian Congress of Ecologists: Intern. Sienc.-Tech. Conf., 4–7 October 2006, supplemented . : thesis. // Section 2, modeling and environmental monitoring. Geographic information systems and technologies.* Vinnytsia [In Ukrainian].
18. Stadnyk M. Ye. Reformuvannia systemy upravlinnia vodnymi resursamy v Ukraini [Reform of water management in Ukraine]. (n.d.) *essuir.sumdu.edu.ua* Retrieved from: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/11417/1/Stadnik.pdf> [In Ukrainian].

А. Г. БОРОВИЦКАЯ

аспирант кафедры экологического права Национального юридического университета имени Ярослава Мудрого

ПРИНЦИП БАСЕЙНОВОГО УПРАВЛЕНИЯ КАК ОСНОВА ВЕДЕНИЯ ГОСУДАРСТВЕННОГО ВОДНОГО КАДАСТРА

Статья посвящена анализу содержания принципа бассейнового управления водными ресурсами. Исследованы перспективы его внедрения в отечественном законодательстве, проанализирован опыт европейских стран в указанной сфере и отмечена необходимость его внедрения в качестве основы ведения государственного водного кадастра.

Ключевые слова: принцип бассейнового управления, государственный водный кадастр, речной бассейн, интегрированное управление, управление водными ресурсами.

A. G. BOROVYTSKA

PhD candidate of the Department of Environmental Law of Yaroslav Mudryi National Law University

PRINCIPLE OF THE BASIN MANAGEMENT AS THE BASIS OF CONDUCT OF STATE WATER CADASTRE

Problem setting. Article is devoted to the table of contents of the principle of basin water management. The perspectives of its implementation to the national legislation have been investigated, the experience of European countries in this field has been analyzed and the necessity of its implementation as the basis of maintenance of the state water cadastre has been studied.

Analysis of resent researches and publications. A lot of investigations are dedicated to the problem of implementation of the principle of basin management to the national legislation nowadays, including the works of such scholars as:

V. A. Stashuka, S. S. Dubniaka, I. I. Nosachova, N. V. Vostrikovoi, V. B. Mokina, H. A. Vernychenka and others. But, the question of the definition of the principle of basin management as the basis of maintenance of the state water cadastre has not yet been the subject of the special investigations.

Article's main body. The trajectory of reforms selected by Ukraine in the context of the European integration provides our state to the transition for a new level in all areas of management of natural resources, including water resources, adapting the principles of the legislation in this area to the standards of European Union legislation and improvement of water management, which is carried out in the administrative-territorial division in Ukraine nowadays, due to the imperfection of the legislative and regulatory framework.

Conclusions and prospects for the development. Maximum effective governance in the usage and protection of waters and reproduction of water resources will facilitate the transition from the administrative-territorial to basin water management system in which the main control unit will be defined to the basin of watershed.

Key words: the principle of basin water management, the state water cadastre, watershed, integrated management, water resources management.